

TILKENDEGIVELSE

i Afskedigelsesnævnets sag nr.: 20100512.

Dansk Metal

for

A

mod

DS Håndværk & Industri

for

Crocus v/Ejvind Møller

Sagen blev mundtligt forhandlet den 7. december 2010 med højesteretsdommer Poul Søgaard som nævnsformand og opmand.

Der blev afgivet forklaring af A, direktør Ejvind Møller, tidligere sikkerhedsrepræsentant Jason Stuart Edwards, tidligere produktionschef Hans Larsen og salgssingeniør Lars Christensen.

Klager har nedlagt påstand om, at virksomheden skal betale en efter Afskedigelsesnævnets skøn fastsat godtgørelse for usaglig afskedigelse, jf. Hovedaftalens § 4, stk. 3.

Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagen angår afskedigelsen af A, der er faglært autolakerer. A, som tidligere havde været ansat i virksomheden i ca. 3½ år (2003-2006), blev ansat som industrimaler i den indklagede virksomhed i oktober 2008 og havde således en anciennitet i virksomheden på 1 år og 5 måneder, da han blev opsagt den 19. marts 2010. Opsigelsen blev begrundet med, at virksomheden ikke kunne planlægge og gennemføre malerarbejdet på grund af As store sygefravær. Ifølge virksomhedens opgørelse havde A i perioden fra den 2. februar 2009 og frem til afskedigelsen den 19. marts 2010 i alt 41 sygedage, hvoraf 12 dage efter As oplysning var begrundet i arbejdsskader.

Klager har gjort gældende, at As sygefravær – når der ses bort fra fravær som følge af arbejdsskader - ikke oversteg det gennemsnitlige sygefravær på virksomheden. Klager har i bestridt, at As sygefravær har haft betydning for udførelsen af malerarbejdet, idet nødvendigt malerarbejde i As fravær var blevet varetaget af andre medarbejdere.

Indklagede har gjort gældende, at opsigelsen var sagligt begrundet i As store sygefravær, et fravær, som – når man så bort fra to langtidssygemeldte medarbejdere – klart oversteg det gennemsnitlige sygefravær i virksomheden. A var den eneste i virksomheden, som kunne udføre malerarbejdet, og han var derfor i relation til dette arbejde en nøglemedarbejder, hvis fravær var af afgørende betydning for malerafdelingens og dermed virksomhedens produktion.

Der har ikke mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet kunnet opnås flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af Nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at

sagen kan afgøres – uden kendelse – i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE:

Opsigelsen af A blev begrundet med, at virksomheden på grund af hans store fravær ikke kunne planlægge og gennemføre malerarbejdet. Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at i hvert fald en del af As sygefravær skyldtes tilskadekomst i forbindelse med arbejdet. Når der ses bort herfra, er der ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at hans sygefravær væsentligt oversteg det gennemsnitlige sygefravær på virksomheden. Der er ikke under bevisførelsen for nævnet påvist konkrete eksempler på, at As fravær skulle have haft afgørende betydning for udførelsen af malerarbejdet. Det bemærkes i øvrigt, at det beror på virksomhedens egen beslutning, at A reelt skulle være eneansvarlig for udførelse af malerarbejdet. Tilrettelæggelsen af arbejdet indebar således i sig selv en risiko for forsinkelse med arbejdets udførelse ved As fravær på grund af sygdom eller af andre årsager.

På møder afholdt på virksomheden i december 2009 og januar 2010 tilkendegav virksomhedens ledelse over for medarbejderne, at sygefraværet generelt var for stort, og at det skulle nedbringes. Tilkendegivelsen var rettet generelt til medarbejderne og ikke konkret til A, og der ses da heller ikke at være givet ham advarsel eller påtale vedrørende hans sygefravær.

Opmanden finder herefter, at As fravær på opsigelsestidspunktet ikke havde et sådan omfang, at det kunne berettige til en afskedigelse af ham med den anførte begrundelse. Opsigelsen var således ikke sagligt begrundet, og virksomheden skal derfor betale A en godtgørelse, jf. Hovedaftalens § 4 stk. 3. Godtgørelsen fastsættes under de foreliggende omstændigheder, herunder As korte anciennitet i virksomheden, skønsmæssigt til kr. 25.000,-.

Indklagede skal betale opmandens honorar.

København, den

Poul Søgaard